

LIBERTATEA

Abonamentul: { „Libertatea“ (4 pag.) numai 100 Lei pe an.
„Foia Interesantă“ (4 pag.) 60 Lei pe an.
Cel-ce le abonează pe amândouă, le primește cu 150 Lei pe an și capătă și „Plugarul Luminat“, fără alt adaus la plată.

Foale pentru popor.
Apare JOIA
Director: Ioan Moța.

Pentru străinătate: 300 Lei pe an, trimiși în banii țării aceleia în preț de 300 Lei, sau prin cec de bancă.
Redacția și Administrația: Orăștie (jud. Hunedoarei).

Steaguri plecate.

Ziarele noastre din Ardeal, erau odată steaguri pe cetate,
— astăzi ele sunt steaguri plecate! —

Nainte cu 3 luni de zile, începând să apară (să se tipărească) la București o nouă „Apărare Națională“, ca armă nouă și meplecată în fața nici unor dușmani ai neamului și țării noastre, mi-a cerut și mie să scriu ceva din Ardeal. La intrarea unui nou frate în șrele foilor curajoase luptătoare, — nu puteam scrie ceva mai potrivit ca despre surorile foi din Ardeal, arătând cum le văd eu pe acestea azi, în asemănare cu ce erau ele pe vremuri. Am scris dar articolul de mai jos, care și acum trei luni spunea un mare adevăr și se potrivea zilelor ce trăim, — dar azi, în preajma alegerilor comunale, și a celor ce vor mai urma, — durere, e de trei ori mai adevărat ca atunci! — Iată articolul:

Cât de mult aș fi dorit să nu-mi pot mărturis această părere, care mă urmărește de o vreme încoace și care mă doare atât de mult.

Dar în zadar încerc să o alung dela mine, și în zadar încerc să mă încredințez că nu e adevărată.

Parcă văd ziarele noastre din Ardeal înainte de războiu, și în jur de ele rolul de „foi populare“, ridicându-și și ele glasul lor odată pe săptămână, — dar unele ca altele de curajoase, de gureșe, numai inimă, mai multă inimă decât putere. Și erau așa una ca alta de dragi sufletului românesc, pentru ființa lor de luptătoare în linile dinții ale învolburii vieții naționale. Erau acele ziare ca tot atâtea steaguri pe cetate, mai măricele ori mai mititele, dar scribind în soare până departe peste plauri! Vederea lor deslăta privirile poporului și glasurile lor înveleau inimile neamului.

Erau zile de suferință politică pentru neam, dar ființa foilor, foarte patriotice și dârze întru respingerea atacurilor dușmane, — îndulceau acea suferință și făceau sufletul înălțat în popor.

Mă uit la zilele ce le trăim azi. Am scăpat de robia politică a unui neam care nu avea putere să ne nimicească, căci, așa dușman cum ne era, — ne era dușman pe față, și de dușmanul pe față, te aperi mai ușor. Jugul lui fu aruncat cât colo, într-o prăpastie, de brațul sănătos al neamului, când simți că sosit-a ceasul lui.

Dar abia ne trezirăm din bucuria lepădării aceluia jug fudul și nepotnicios, — și lată că azi simțim pe grumaz altul, nu de salcă, cum era cel al Ungurilor, ci de sarmă, uncori de sarmă de argint, pe alocuri chiar aurită, dar tot mai mult sarmă ghimpată, care ne va roade gâtul până ce ne va cădea capul jos de pe umerii.

E de trei ori mlop Românul, care nu vede acest grozav ade-

văr, și de trei visător bolnav, cel ce e atât de „optimist“ încât nu crede în această primejdie!

Prin anul 1870 Eminescu și cei din vremea lui, dădeau desparate signale de alarmă, că în ce primejdie se afla neamul, pentru că ajunseser a avea în Țara sa Românească 60.000 (șesazece mii) Evrei, la 5-6 milioane Români, adică la 80-90 de Români un Evreu. Si azi, după 50 de ani, avem 2½ milioane evrei, sau la 7 Români un Jidan.

Asta nu înseamnă nici o primejdie, plinule de visare frate Român?

Ba e mai mare decum o spunem noi! Căci dușmanul acesta nu ne e dușman pe față, ci dușman ascuns, vârat sub pielea noastră, vârat prin toate partidele noastre politice, în cari își fac loc cu zâmbet viclean pe buze și cu declarații de „credință“ aruncate de vârful limbii, nu din inima sa. Și așa, fiindădu-ne de povești pe bărbaiții politici, cari ar fi să albă grija de apărare a neamului, el, acest dușman, ne leagă meru, meru, de mâni și de picioare cu lanțurile lui de argint, ușoare la părere, dar mai ucligătoare ca toate jugurile ungarilor.

În fața dorinței de a trezi poporul asupra acestei primejdii, — lucru ce se face prin ziare pline pe suflet și cari văd limpede viitorul, — ne întrebăm azi plini de îngrijorare: Unde ne sunt ziarele, unde ne sunt ziarștii, cei cari să fie ca ofișerii luptătorii în jurul steagurilor pe cetate? Ei ar avea datorința a grăbi sosirea zilei de curățire a rânului, așa cum Tudor Vladimirescu a grăbit, chiar cu jertfirea vieții sale, ventura zilei de curățire a țării de Greci.

În loc de asta, ziarele din scumpul nostru Ardeal, sunt atât de preocupate de „luptele“ de „partid“, încât parcă pentru ele nici n'ar fi vre-o primejdie ca aceea de care vorbim. Singura primejdie pe care ele o văd, e aceea, că — celalalt partid e la

putere! Singurul ideal — puterea.

Și n'ai avea nimic nici împotriva acestui ideal (dacă-i poți zice așa), — dar de dragul lui partidele se leagă la ochi, — și nu văd, Doamne ferește, ba nu vreau să fie nici bănuite de cineva, că s'ar uita spre — primejdia evreiască, cea care ne pune tot mai gros pe gât jugul său de sarmă de argint, dar — tot mai bine ghimpată!

Ziarele noastre din Ardeal sunt azi atât de puțin steaguri pe cetate, și atât de mult — steaguri plecate...

Ungurii erau de trei ori mai mulți ca noi, și erau în țara „lor“ și nu am desnădăduit, ci spuneam că ne vom zmulge din robia lor. — Jidanii sunt de șapte ori mai puțini ca noi, și suntem, mi-te, în țara noastră, — și totuși la fiecare colț de stradă întâlnești câte un Român dăbălat (ca copiii sufletesc al ziarelor de azi) care îți spune cu o mustră acră și oarecum atotștiutoare.

N'ai ce face, dragă! Sunt atât de tari, că n'are rost nici să încerci o luptă împotriva lor. Cu alte cuvinte: Când simți că te paște primejdia morții, singura înțelepciune e: să-ți pleci capul, iar ca ziarist: să pleci steagul!

Departa de mine să zic, că ziarștii de azi din Ardeal nu-s bunii Români, că nu-s chiar ofișeri luptători în armata neamului. Dar sunt ofișeri căzuți în prinsoare, în lagărul dela... Șo-pronek. Și ofișerul de acolo era bun Român, și el își iubea patria și-l doră izbăvire și mărire, — dar era din cei ce s'a lăsat descina de sabie, și ca atare puțin mai putea ajuta. Chiar dragostea pentru patrie numai și-o șoptea, ca să nu-l audă santinela streină, — stăpâna taberei.

Prea mulți sunt azi și ziarștii din Ardeal, cari se aseamănă cu acești ofișeri descinși, dela Șo-pronek, și foile lor... steaguri plecate.

Dorim să-i vedem spărgând grădelele lagărului, izbind de ziduri pe paznicii lor, pentru ca apoi, liberați din starea puțin eroică în care se sbat azi, să-i vedem iarăși sus pe parapete, ca eroi ce nu știu ce e capul plecat, nici steagul plecat, — ci, cum erau în trecut ziarele în Ardeal, — steaguri pe cetate!

Pr. ION MOȚA

Unele — altele.

10.000 Biblioteci școlare

Statul susține la București un așezământ numit „Casa Școlărilor“, — o întreprindere care

să vină în ajutorul școalelor, tipărint cărți, ajutând pe unii profesori sau învățători (a-și tipări cărțile lor, și altele.

Aceasta, „Casa Școalelor“, a tipărit multe cărți, cât pe ales, cât și mai așa, (dacă cel ce dorea tipărirea, era „bine“ cu cel dela conducerea Casei). Și multe din ele stau fără folos, tipărite și nedesfăcute acolo.

Ministrul Școlilor, dl Dr. Anghelescu, a hotărât acum, să înființeze 10.000 de Biblioteci școlare, adică aproape fiecarei Școale să-i dăruiască o Bibliotecă (adunare de cărți), care să fie începutul unei Biblioteci mult mai mari, care o să se desvolte în viitor.

Începutul îl face dăruiind fiecarei Bibliotecă câte un rând din Cărțile tipărite de Casa Școalelor. Și din ce va tipări în viitor, le va trimite de asemenea.

E bine să se facă începutul. Căci odată Biblioteca înființată, — conducătorul ei va îngriji însuși pentru sporirea cărților din ea. Și unde Biblioteca e bogată în cărți atrăgătoare și folositoare, cetitorii se vor aduna, se vor îmbulzi chiar în jurul ei, — și se vor lumina.

Ce fac neamurile lui Marmorosch-Blank?

Fac lucruri minunate de tot, încât sunt foarte vrednice de a fi luate în brațe de partidele politice românești.

Auziți cea mai nouă ispravă: La Conziliul de Războiu (tribunalul militar) al Corpului II de Armată din București, se află închiși 7 Jidani și un Român, prinși asupra unei fapte din cele mai ticăloase, — și ei vor fi judecați în curând de acea judecători militară. Iată fapta lor:

Nainte cu 3 săptămâni (în Ianuarie a acestui an) Jidanul Solomon Gigel, s'a apropiat de un soldat, care luora în cancelariile Arsenalului Armatei (adeocă a fabricii care pregătește muniții, gloanțe și arme pentru armată), — și i a făcut propunerea (imbiemântul), să-i dea planul după care e zidit Arsenalul, căci va căpăta pentru asta o „răsplată“ frumoasă!

Conziliul fu al poporului românesc care purta haina de soldat, a vădut îndată în sufletul tâlharului de Jidan, care are gând rău pentru apărarea țării, și — s'a făcut că primește, dar îndată după plecarea Jidanului, cu oare își dase o întâlnire la o orășmă din piața Bibescu-Vodă, s'a dus la mai marii săi și le-a spus ca a

pășit. Aștia l'au învățat să meargă cu o copie luată de pe plan și să i-o dea.

Pe când soldatul îi dădea Jidanului planul, având a și lua prețul vânzării ce i se pusesse în vedere, — din odaia (casa) vecină iacă vine peste ei Căpitanul Cerchez cu o patrulă de soldași și-i arestează, prinși asupra faptului.

Au fost arestați jupunii: Solomon Gigel, Toivi Braunsstein, Zisman Didel, Bron Ovich, cari sunt soldași și cari împreună cu Gigel lucrau la nomenclatorul plan împotriva Arsenalului Armatei! Apoi civilii Osiat Averbuch și Schreiber Ianou, — și și un ticălos de Român ce se dase uncală în mâna lor, Petru Mocanu, apred la judecătoria din Sighetul Mar majiei.

Ce vedem din această știre de mare însămnătate?

Că Evreul, ori-unde li-l pune, ori-unde s'o afla, numai nimicirea și-o dorește, numai groapa și-o sapă, numai peirea și-o cere dela Iehova lui!

Ce volau cu planul Arsenalului? Lucru vădit: Să știe toate amănuntele, cum e zidit, cum e împărțit, ce intrări și ieșiri are, c'apoi scoteau el și aceea, că în care parte ce lucruri se găsec: colo dinamită, colo gloanțe, colo arme, — ca să știe unde să-l pună într-o bună zi fitilul și să-l dea în aer, — în clipa când poate bolșevicii ar fi la hotar!

Descoperirea aceasta trage vâul și pentru cel ce au orbul găinii pe ochi, de pe tot sufletul Evreului și descopere cât de „credincios“ este el țării acestuia care îl adăpostește, — și că ce „tovarăș“ minunat și-a găsit Partidul Național care a încheiat „frăție“ cu acești filii ai diavolului în țara noastră.

Iată cum se dovedește de nou, că azi singura politică adevărat românească, apărătoare de neam și țară, e politica dlui Prof. Cuza, care are ca întâi punct în programul său (planul său de muncă): scoaterea jidanilor din armată, (până-l va putea scoate și din țară), căci ei nu sunt soldași și apărători ai țării, ci numai stricători de suflete și pentru Românii cu cari fac „slujbă“ împreună; ei sunt îndemnați la trădare (vânzare), la înșelăciune, la orice mișcări împotriva țării, — deci nu au loc în armată!

Iar celelalte partide „politice“ (val de politica lor!) ni-l lasă, lată, la braț, și-l ridică alături de ele...

Ce spun alte foi,

despre purtarea Partidelor politice, în fața
alegerilor comunale.

În numărul nostru trecut ne-am arătat părerea asupra înu-
tel cu totul zămintite pe care vedem că au luat-o partidele
politice în fața alegerilor comunale, dându-se în coate cu toți
dușmanii neamului și al țării noastre mărite.

Pentru ca bunii noștri cetitori să vadă, că nu numai noi cei
dela „Libertatea” suntem de părerea asta, ci toate sufletele ro-
mânești cele ce nu și cantă în aceste alegeri foloasele lor per-
sonale, ci în în vedere binele neamului, înălțarea și întărirea
lui, cele ce nu pun „partidul” mai presus de neam, — arătam
cum și alte foi simt și grăesc ca noi.

Dăm mai jos 4 pilde: O foaie cinstită românească și creș-
tină, din Sibiu: „Lumina Satelor”, alta din Arad: „Voința
poporului” și două din Cluj: „Lumea și Țara” și
„Clujul românesc”, — scriu tot așa ca și „Libertatea” dela
Orăștie: osândind cu vorbe și mai aspre ca noi, umblarea
partidelor românești cu pâlăria în mână după „ajutorul” streinilor!
Toate cinci folle de-odată, în aceeași săptămână, în 4 orașe
deosebite ale țării, scriau la fel, — căci sufletul curat ro-
mânesc, neorbit de specule personale sau de „partid”, același
e în toată țara, și el grăește și osădește la fel rătăcirile.

Iată glasul acestor foi din locuri felurite:

„Lumina Satelor” din Sibiu scria săptămâna trecută
(de-odată cu noi):

„Ascultați ce minuni ne face politica noastră de partid:
partidul liberal a pactat cu Ungurii și Sașii,
cel național cu Jidanii.

Din prilejul alegerilor comunale, se adevărește încă o dată,
că cea mai mare pacoste și boală de care suferă țara noastră
cea nouă e scârboasa politică de „partid”, care-i gata și
cu dracul să facă pact (legământ) numai să poată întări „parti-
dul”. Iată spre pildă ce se întâmplă cum.

Gavenui și partidul liberal, văzându-se încolțit de tovărășia
partidelor din opoziție, a făcut însoțire și pact politic cu străinul
din Ardeal, cu Ungurii și cu Sașii. Din partea Ungurilor, per-
tractările le-a condus în numele partidului maghiar, vestitul șo-
vinist Ugron. Cu acest pact se aude că Ungurii au scos mari
și multe drepturi politice, școlare, bisericicești, administrative, etc.
Ba ce e mai mult, se aude că li s'a făgăduit unor grofi și bi-
sericilor streine, că li se vor da înapoi moștile! Așijderea și
coloniștilor Unguri poate că li s'a făgăduit redobândirea păr-
lor pierdute.

Toate curelele cu cari legile făcute până aci, i-au mai
strâns nișel pe Unguri în hotarele ideii de stat, le-a deslegat
acum politica de „partid”.

Ungurii se laudă că ei nu au pertractat numai cu partidul
liberal, ci cu „statul român”. Că li s'a făgăduit mari lucruri, se
vede și de acolo, că gazetele lor, cari până mai ieri numa ce
sculpau foc și cătran contra guvernului, acum deodată au dat pe
altă coardă și scriu, că guvernul și-a schimbat radical (din teme-
lle) întreaga sa politică față de minorități (de neamurile streine).
Tot așa drepturi vor storce prin pactare și Sașii, cari cunosc
această meserie foarte bine și de pe vremea Ungurilor.

O altă minune a politicii de partid, se întâmplă a-
poi în tabăra Partidului Național care, în vederea alege-
rilor, a pactat (a făcut legământ) pe unele locuri cu
Jidanii. Așa la Cluj partidul național a luat înțelegere
de împreună-luptare cu Jidanii, făgăduindu-le că, venind
la putere Partidul Național, va înceta mișcările anti-
semitice (potrivnice Jidanilor).

Cu adevărat își stă mîntea în loc de ce-i în stare
să facă politica de partid, în ura și urgia sa.

Văzându-ne slăbiciunea și boala noastră politică,
străinii caută să ne stoarcă și în alt chip. O parte din
Unguri spune: noi nu vrem să ascultăm de pactul făcut,
nu votăm cu liberalii, ci cu opoziția. Asta o fac Ungurii
anumit, ca pe când ar veni cumva opoziția la putere,
să poată storce drepturi și de acolo...

În vreme ce Românii s'au dezbinat, Ungurii, Sașii și
Jidanii nu s'au dezbinat. Dacă unii dintre ei sunt cu
opoziția, cu „frontul unic”, iar alții sunt cu „liberalii”, o fac
din viclenie politică. Anume ei socotesc așa: Unii
mergeți cu „fontul unic”, iar ceilalți cu liberalii, fiindcă
nu se se poate ști, cari ajung la putere; dacă ne împăr-
țim de ochii celor ce se coartă, atunci noi numai câștiga
putem: pe listele comunale vor ieși mai mulți de ai
noștri și mai storceam și drepturi politice.

Așa, domnilor conducători politici. Pe Românii li în-
vrăjbiți, ca din neînțelegerea lor, să câștige streinii.
„Partidul” să trăiască, neamul să plesnească, căm asta
vă e inima!

N'avem cuvinte destule de a osândi acest fol do a
face politică de partid.

„Lumea și Țara”, foaia poporală dela Cluj, scrie în a-
ceeași săptămână (Nrul dela 14 Febr.) următoarele:

Ce ne-aduc alegerile comunale la orașe? — Rușine și ticăloșie nemaipomenită. —

Alegerile comunale hotărâte de liberali, au în orașele din
Ardeal și Bănat o înfățișare desgustătoare. Partidele politice
toate, fără deosebire, începând dela cel liberal și isprăvind cu
cel țărănesc, fac rușinoase înțelegeri cu toate organizațiile streine,
cu Jidanii, cu unguri, cu socialiști, cărora, pentru a-i câștiga de
partea lor, le făgăduesc sarea și marea, uitând și unii și alții
de marile interese naționale, (trebuințe înalte ale neamului și
mândria de neam!), pe cari nimeni nu le mai apără și cari
au fost cu desăvârșire uitate!...

Ne uităm numai în Cluj și ni se sburlește părul de ceace
vedem. Partidul liberal amăgește pe unguri ca să meargă alături-
rea de el, și le dă în schimb 24 de locuri în statul orășenesc! Vă
închipuiți dragii noștri cetitori, ce va fi după asta în oraș, dacă
ar fi să lasă învingătoare lista liberală. Ungurii vor fi stăpâni
aici, ca și mai înainte, și în Cluj aceea se va face, ce ei vor dori.

Dar să nu creadă cineva că sunt mai bune lucrurile la
partidele de împotrivire. Partidul Național a dlui Iuliu Maniu,
ca și partidul Țărănesc și Partidul Poporului, s'au întovărășit
aici cu Socialiștii, cu Jidanii, cu o parte din ungurime,
cu meseriașii străini, cu sașii, s'a făcut o zăpăceală, de să te
ferească Dumnezeu de ea!

În vremea aceasta însă, pe când Românii se fărâmițează
și și dau și cămașa de peei streinilor de tot soiul,
nu se ridică de nicăeri nici un glas românesc, pentru apărarea
drepturilor Românilor! Dar nu la fel fac, bineînțeles, streinii. Cu
tot contractul ce-l leagă de liberali, ungurii în orașele unde sunt
în majoritate, pun liste curat ungurești, și nu mai vor să
știe de nici un Român. Pe alocuirea ei se întovărășesc cu sașii,
ca la Brașov, și astfel iau lupta împotriva Românilor.

Că se vede de-aici? Că partidele noastre sunt
fără deosebire păcătoase și când e vorba de interesele
lor (trebuințele lor mărunte) uită de interesele mari ale
neamului, le calcă în picioare și, ca să-și facă voia, ele se
îtovărășesc și cu dracul! N'au în ele nici un picur de cinste
și de omenie, și mai ales nici o durere pentru neam,
și țară!

„Voința Poporului” foaie poporală, națională-creștină
dela Arad, scrie tot atunci (14 Febr.), următoarele:

Am fost provocați!

Unii Evreilor Români, în ședința sa din 2 Februarie a.
c. a hotărât, ca nici un evreu alegător, să nu voteze în alegerile
comunale cu listele susținute de acele partide, cari în vre-o co-
mună din țară, ar face listă împreună cu alegătorii înregimentați
în organizațiile antisemite (contrare jidanilor).

Câteva zile mai târziu am citit vestirea organizației sio-
niste (care lucrează pentru marea Impărăție J dovească în Pales-
tina) îndemnând pe evrei să sprijinească partidul națio-
nal. Am văzut apoi listele din Arad, aproape în întregime com-
puse din sânul sagramătorilor noștri de ieri. Pe una figurează în
loc de cinste și președintele sioniștilor din Arad
(al Jidanilor ce lucrează pentru Palestina).

Adecă licitația scârboasă a intereselor româ-
nești s'a început. Suntem vânduți și baijocorți în cele mai
sfinte năzuințe ale noastre. A grăit ura de frate și dorul de
răsunare.

Astfel, nedreptatea de veacuri, care a ținut în robie politică
și economică poporul românesc din Ardeal, este pe cale să
dăinuiască și pe mai departe, datorită micimei de suflet a poli-
ticanilor noștri.

Orașele, ca focare (vetre) culturale, industriale și comer-
ciale, își întind înrîurirea lor adunătoare de bogății, asupra în-
tregii împrejurimi pe care o domnesc atotputernic. Căci, prin
firea organizației de azi de stat, satele sunt slujitoare orașelor și
a nu stăpâni orașelor, însemnează a pierde și satele.

Nu s'a prea scaldat în bine bietul român. fie el sătean, fie
orașan, nici până acum, căci pentru a apăra interesele unui
strein bogat față de un biet român necăjit, s'au găsit totdeauna
slujbași fără suflet și cel puțin zece advocași români!

În fața acestor stări de lucruri nenorocite, tot Românul
bun să judece și se chibzulească bine. Singura organizație poli-
tică, care mai luptă pentru naționalismul integral și care luptă
pentru ca România să fie a Românilor, e Liga Apărării Naționale
Creștine.

Înregimentându-ne sub drapelul credinței ei adevărate, o
minune nouă se va descoperi adevă, nu minunea de o clipă ce
o văzurăm înainte cu 7 ani, — ci în scurtă vreme, minunea ne-
ajunsă încă: România a Românilor!

„Clujul Românesc” scrie
în numărul său dela 14 Febr.

„Tovărășii electorale compro-
mițătoare” (adecă făcute în fața
acestor alegeri și cari ne strică
tot bunul nume și toată vaza).

„Neromânii din listele de can-
didați comunali, sunt o rușuc
pentru vaza țării!...”

„Lupta pornită în vederea ale-
gerilor comunale, ne-a adus să
vedem lucruri, cari ne compro-
mit partidele românești (le strică
tot bunul nume, toată vaza).

„Gazetele cari într'adevăr sunt
românești și neatârinate, scrise
anume numai pentru interesul
(folosul) Românilor, cum sunt:
„Libertatea”, „Lumea și Țara”,
„Voința Poporului”, „Apărarea

Națională”, toate sunt de părere
că ar fi trebuit să se lucreze pen-
tru asigurarea majorității în re-
mănești în Conziliile fiecărei
comună”.

„Foaia Poporului”

Înșește dela locul și

Din cele de mai sus ree-
că folle cu adevărat popora-
le din Ardealul nostru, sunt de
gând și de o inimă, osândind
soferea partidelor politice
streline, unele cu Ungurii, alte
cu Sașii, chiar și cu Jidanii!

Ce rău ne pare nouă, cel
dela folle populare, că nu vede-
m și pe „Foaia Poporului” în rî-
cu noi, — ci, așa poruncindu-
„disciplina de partid”, ea se ve-
silită să tacă asupra acestor
porociri păcătoase, sau chiar
urle ca lupii, să se bucure de
tovărășia streinilor și a Jidanilor!

Nu aceasta e ținuta pe care
trebuie să o aibă o foaie „a po-
porului”, fraților dela acele
foale.

Păcătoasele urmări ale umblării după strein

Oamenii partidului libera-
lăutând razim la unguri pentru
alegerile din orașele din Ardeal
— Ungurii nu au fost proști și
nu ceară preț mare, pentru că
și vind voturile lor partidului
liberal.

Ce anume au cerut și ce au
căpătat, nu se știe în toate amă-
nuntele, — că se șine ascuns
— dar unele din urmări se văd
de pe acum:

— În Cluj, la primărie, cu
și încolo în țară, cel ce avea de
lucru cu orașul, trebuia să în-
nănteze cerere scrisă în limba
statului, în cea românească.

Prin legământul lor cu libe-
ralii, Ungurii au smuls dela a-
ceștia îngăduința de a putea în-
nănta la oraș ori-ce cerere în
limba maghiară, avînd sluj-
bașii datorința a primi și a di-
deslegare cererilor venite în un-
gurește la primărie.

Cel dintâi care a și dat, c-
de probă, o cerere ungurească
către primăria din Cluj, a fost
groful Ugron, capul Ungurii
alăturați la liberali, — și primi-
ria a primit-o, i-a dat număr și
va da curs. Iar Ungurii din Cluj
dau cu căciula 'n cer de bucu-
rie și sărbătoresc pe Ugron can-
le-a smuls acest drept. Și vo-
mai fi și altele, cari încă nu se
văd.

Alta. La Orăștie era pornit
proces pentru statorirea pre-
proprietății casei fostului Liceu
Kún. Ungurii reformați, știind că
acea casă nu e făcută pe bani
bisericilor lor, și că o pot perde
avînd o lec în samă statul ro-
mân dela statul maghiar (care
cerut despăgubire pentru ea), —
se rugau meru de Români să-
traga napoi pînă, c'apoi e
reformați, stau de vorbă; fie e
să ne închirleze casa, fie ca să
ni-o vinză. „Dar mai întâi
— spunea meru Episcopul le
Nagy, — retrageți-vă pro-
cesul de proprietate...”

Când noi Orăștienii am fost
odată la dl. Ministru Dr. Anghe-
lescu în pricina acestui case
l'am întrebat dacă u'ar fi gover-
nul aplicat o cumpere del
Unguri, căci noi nu dorim luare
casei lor cu pagubă pentru e-
ci, dacă se crede că un dres
asupra ei, fie a lor; dar ei ne
avînd ce face cu ea, poate s-
ar vinde-o.

— Nu se poate, ne-a răs-
puns hotărît dl. Ministru Anghe-
lescu! Nici vorba nu poată
fi de retragerea procesu-
lului! Avem date tari, cari s-

arată, că avem drept asupra zidirii, și vom câștiga-o prin proces!

Acum aflăm că procesul a fost totuși — retras. Ungurii, temându-se de pierderea procesului, au pus, printre altele, ca punct de „impăcare” — pricina casei dela Orăștie, și guvernul, pentru a le câștiga „grația”, sprîjinul, simplu a tradat cauza scolelor românești din Orăștie, l-a cinstit cu o casă, care nu e a lor, — lăsând școlile noastre într-un hal păcătos.

Și câte vor mai ieși la iveală, că s'au făcut pe socoteala neamului, a culturii lui, a drepturilor lui de stăpânire, — numai ca să lase bine socotelle „partidului” la putere...
Ce netrebuicte, Doamne!

Semn de înaltă prețuire

a M. Sale Regelui.

A fost întărită legea prin care se înființează un mare Așezământ Cultural numit: „Fundațiunea Regelui Ferdinand I.”, întru pomenirea împlinirii alor 60 de ani de viață a Regelui.

Fundațiunea este darul națiunii românești pentru Regele său iubit, din acel prilej, și se varsă în ea, în acest scop, suma de 200 milioane Lei, din prisosurile pe care le-a avut țara în anul trecut 1925. Din venitele Fundațiunii, jumătate se vor folosi pentru ajutorarea creșterii culturale a tinerimii, iar altă jumătate pentru ajutorarea culturală a familiilor ofițerilor.

Procesul Urziceanu

s'a amânat pe 26 Febr. căci jurații n'au venit la judecată

Marți în 16 Febr. trebuia să se judece la Iași procesul studentului Urziceanu, de care am scris în numerii trecuți.

Dar jurații nu s'au adunat în numărul cerut de lege, ca să poată aduce judecată, și din pricina asta procesul s'a amânat pentru ziua de 26 Februarie.

Mulți dintre jurați sunt jidani, și acela nu vreau să meargă să se facă judecători al studentului înimos creștin, — căci vitejia lor nu ajunge așa departe. Doar așa din ascuns, pe uliți neumbrate, au și ei „coraje” a toca în cap pe creștinii și apoi a fugi.

Pentru proces veniseră numeroși solii al studențimei naționale din celelalte orașe cu studenți, și s'au înștiințat numeroși apărători din cei cari au apărat și în celelalte procese studențești.

S'au făcut frumoase arătări de dragoste studenților veniți întru cinstea colegului lor. Poliția însă a risipit în piață adunarea prea mare de tinerime, — de teamă că se poate întâmpla ceva unor rapete jidovești sau jidovite, sau macar ferestrelor lor.

Pentru 26 Februarie se vor aduna și solii mai multe și apărători mai mulți.

Jidanul Grünspann, cel asupra cărui a tras studentul Urziceanu, nici n'a vrut să ridice acuză (pără) asupra tinerului. E mulțumit că a scăpat atunci cu o spalmă soră cu moartea.

Marea uitare de sine!

Cu ulmire și cu inimă plină de durere, am citit cele de mai jos în ziarul „Patria” din Cluj, foaia oficială a Partidului Național. Descriind „Marea adunare a Opoziției Unite” (a partidelor de împotrivire întovărășite între ele) ținută Dumineca trecută la Cluj, scoate la iveală, ca întâmplare de mare însemnătate: „Cuvântările oratorilor naționaliști, țărăniști, maghiari, socialiști și Evrei!”

Prof. Dr. E. Hășegan a deschis adunarea ca președinte. Au vorbit apoi: Dr. A. Socol, deputat, din partea Partidului Național, Dr. Al. Lucian din partea Socialiștilor, Prof. Ghiulea, din partea țărăniștilor, Hubay Károly din partea Ungurilor, Richard Tuffil din partea negustorilor.

A venit apoi la masa vorbitorilor Dr. Teodor Fischer, trimisul blocului Evreilor, care a spus următoarele (după descrierea chiar a ziarului „Patria”):

„Unirea de azi a tuturor claselor sociale și a tuturor neamurilor, este marea întâmplare în istoria Ardealului.

„Duhul de învrăjpire care a tulburat pașnica conviețuire în cei din urmă ani de după unire, astăzi a pierit, făcând loc duhului înfrățirii sufletesti.

Cum s'a făcut aceasta minune? Trebuie să recunoaștem că ea se datorește dinui Ion I. C. Brătianu (jos cu el!) a cărui guvernare a revoltat pe toți cetățenii conștiinței al acestei țări, fără deosebire de clasă, de religie și de neam. (Aplauze).

„La această adunare se arată sufletul ardelenesc, și dacă ținta noastră va fi tot atât de puternică și în ziua alegerii, biruința democrației este asigurată.

„Evreimea din Ardeal este mândră că are ca tovarăș de luptă pentru alegeri, pe favoritul mărețelor hotărâri dela Alba-Iulia!, și făgăduiește să sprijinească din toate puterile lista opoziției, stând din persoane respectate și cunoscute de toți cetățenii...”

Dacă vom învinge în fruntă consiliilor comunale vom avea oameni pricepuți și binevoitori, și satele și orașele din Ardeal vor înalta și vor înflori. (Aplauze unanime).

Unde sau scufundat, Doamne, partidele noastre politice, în fața unor alegeri ca cele comunale. Am ajuns ca Jidanii să bată pe umăr „Partidul Național Român”, spunându-i că ea, Evreimea, e mândră că are ca „tovarăș de luptă” pe cel ce a făcut Adunarea dela Albatula și au luat acolo hotărârile cunoscute, — care, de bună samă, Românii așa le-au înțeles, că

D-ta voi fi frumoasă

dacă vei purta griji de aceea, ca mistuirea d-tale să fie totdeauna regulată: Asta o poți ajunge cu mai mare siguranță folosind mijlocul cu gust plăcut pentru curățirea sângelui și mâner, KOPROL. (558) 3-21 (11)

ele voesc fericirea poporului românesc și ridicarea lui în scaunul de stăpânire, — iar azi, prin înfrățirea cu Jidanii, acela află în acele hotărâri piatra fundamentală pentru împlinirea cererilor lor „naționale” evreești, — căci așa-l învrăjește azi Românii, să înțeleagă acele hotărâri!...

Nu se poate o mai dureroasă rătăcire a unor partide politice, în lupta după putere.

Când jidanul spune că în această adunare amestecătură dela Cluj se oglindește sufletul ardelenesc, — Românii n'au de ce fi mândri de acest suflet peșters. De aceasta amestecătură se pot bucura ei, Jidanii, și streinii și socialiștii internaționali, dar noi — nu!

— Iși arată fericitul jidan, urcat ca un cocoș în vârful grămezii de gunoai, bucuria că: duhul „învrăjbirii” care a tulburat viața de bunăînțelegere a Ardealului în anii de după războiu, — a pierit azi și locul lui l'a luat „frățescă” bunăînțelegere.

Știi, frate Române, cum să înțelegi acest lucru spus de fericitul Jidan? Înainte de războiu era aici în Ardeal o mare „bună înțelegere”: era înțelegerea dintre Unguri, Evrei, și celalalți streinii, de a ținea pe Români după urea și întinși jos la pământ. Și fiindcă Românii tăceau așa striviți, doar că gemeau surd, era aci în Ardeal o mare „bună înțelegere”.

După războiu, Românii dela pământ, ridicându-se și urcându-se ei de-asupra, — prin sforțările sale de a se arăta stăpân al țării, „tulbură” „bunăînțelegerea” veche...

Azi, ne spune evreul Flacher, fericit, — iară e pace și bine, — căci Românii au încetat a mai păși față de ei, de Jidani, și de celalalți streinii, ca „stăpâni” și poruncitori, ci îi poftesc la masa verde alături de sine, și pentru asta ei nu știu cum să mai laude pe cel ce l-au ridicat iară sus și i îmbrățișează...

Lauda jidanilor la adresa Partidelor românești, e cel mai rău atestat ce-l pot ele primi dela cineva.

Inchee evreul spunând, că dacă vor birui ei, — apoi vor înalta și înflori satele noastre ulmitor!

Vor înflori ei, Evreii, prin fericitela noastră sate, căci tovarășii lor de azi, o să le dea mâna și mai liberă decât au azi, prin acelea!

Ingrozitoare uitare de sine, din partea partidelor politice românești!

Socoteli trase de păr.

Se știe cum s'au făcut de data asta pe sate listele de candidare pentru consiliile comunale: Într-o seară notarii au fabricat liste cu oamenii cari li s'au părut lor mai „aplicați” stăpânirii și ascultând de notarii. Gata. Nu le-a spus nimenea oamenilor că aceste liste ar fi „liberale” ori neliberale, că nici nu prea știu ei țărăni nostri ce-l aceea „liberal” ori averescan. Și mai a-

les dacă notarul a pus oamenii de frunte și cam de treabă în listă, — poporul s'a împăcat cu aceea, mai ales că nu prea știa el ce ar avea de făcut, ca să schimbe lucrul? Cel cari au știut și au vrut, au înaintat altă listă, din același sat.

După-ce în 11 Februarie s'a încheiat termenul de primire de liste noi, s'au numărat comunele în cari nu s'a înaintat decât o singură listă, cea făcută de notari în noaptea aceea, — și pe urma acestei numărări, guvernul trimbează în toată țara, că — „poporul e cu guvernul liberal”, căci iaca, din 8400 comune, în 4260 nu s'a pus decât o singură listă, cea „liberală”, înaintată de notari. Aceste liste au și fost vestite ca „alese”, în 12 Februarie și în acele comune alegere nu se mai face.

E o vestire foarte trasă de păr. Vor fi ele o parte din comune care vor recunoaște că listele lor înseamnă liste liberale, dar negreșit mai mult de jumătate din ele, vor răspunde: Nu ne-a spus nimenea că primind candidarea și alegerea, prin asta am arăta că suntem „liberali”. De ni-o spunea, îi răspundeam atunci îndată că — nu-i adevărat...

— La orașe, numai în 14 locuri s'a vestit în acest fel „aleasă” lista liberală, — în 116 orașe se vor da lupte mânc, în 19 Februarie.

E foarte trasă de păr lauda „liberală” cu izbânda în comunele cele cu o singură listă.

Din alte țări.

Intre Italia și Germania

e încordare mare. Pe urma războiului, anumite hotare din Austria, chiar o părtică fostă germană, s'au alipit la Italia. Fuseseră acelea de fapt ținuturi italiene ce căzuseră sub stăpânire germană prin frământările veacurilor.

Politica germană așezase pe acolo mulți nemici (ca politica ungurească Unguri în Ardeal, cea rusească Ruși în Basarabia), dar mai ales desbrăcase de neamul lor pe mulți italieni din acele ținuturi.

Acum Italia a luat toate măsurile să-și readucă la matcă, la neam, pe cei perduți ai săi.

De aci supărare în Germania, care spune că Italia răpește Germanilor din acele hotare, limba și legea!

E schimb aprins de vorbe între Italia și Germania, — chiar amenințări cu aplicarea puterii!

NOUTAȚI

Linii de Cale ferată stricate, azi refăcute. Potopul grozav din Decembrie a stricat, precum se știe, liniile ferate în multe puncte ale țării. Nici până acum nu au putut fi reparate toate liniile stricate. Așa de pildă în 15 Febr. s'a dat de nou drumul trenurilor de călători pe linia Cluciu Brad (jud. Arad spre al Hunedoarei). — totuși și acum între stațiile Vața-de-jos și Bala-de-Criș, călătorii fac „transbordare” (treceră pe jos dela un tren la altul, mergând peste o stricătură a liniei). Trenurile de mărfuri nu pot încă merge.

Pe linia Tamașeu-Dioság (în Blhor) numai acum s'a început

de nou mersul trenurilor de mărfuri.

Răscumpărare. Dl Prof. Corvia Pop și-a răscumpărat zăua onomastică, denând Orfelinatul din loc 300 Lei.

Îse aduce pe această cale mulțumita Dir. Orfelinatului.

Procesul d-lui Maior Roșca — contra „Libertății”. În anul trecut în Martie, mai mulți din ofițerii din garnizoana din loc, au luat parte la balul jidovesc „Parim”, o sărbătoare cu rost adânc pentru Evrei, și foarte jgâltoare pentru oricare alte neamuri printre cari se găseasc Evrei.

La cererea unor foarte onorabile doamne române de aici, noi am publicat lista acelor doi cari au luat parte la „Parim”, — și printre ei era pus și d. Maior Roșca. Dsa și-a cerut voe dela comandantul Regimentului să facă proces de „calomnie” „Libertății” pentru că l'a pus în foale. Regimentul l'a dat împotrivă de a porni procesul.

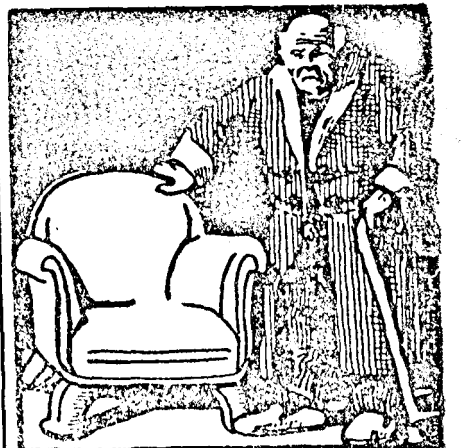
Luni în 15 Febr. s'a desbătut acest proces înaintea Tribunalului din Cluj Părintele Moța s'a înfățișat singur, ca acuzat pentru publicarea notiței. Tribunalul, după o foarte scurtă dezbateră, ab'a de un sfert de oră, a dat verdict de achitare l'a aflat nevinovat).

— După munca încordată a zilei, înviorază și împrospătează minunat o frecare cu „Spiri-Diana” veritabil. (273 112) 10-

Logodnă. Max'm Cozac, morar în Orăștie și dsoara Anuța Pulaș, logodiți. Mult noroc!

Tifos exantematic, în Basarabia. Grozava boală a tifosului exantematic care potașpe pe aproape toți pe câți îl atinge, s'a lăvit și se lățește în județul Bălți, din Basarabia. S'a dovedit că germanii boalei (păduchii inveninați cari mușcănd pe om, îl vără veninul în sânge și-l otrăvesc), — au fost aduși de „oaspeții” din Rusia, de cari biata Basarabia nu se mai poate scăpa.

Dela Poștă. În interesul serviciului de a se vămuși mai repede coletele (pachetele) ce sosesc din străinătate se face cunoscut tuturor comercianților și oricărei persoane care comandă efecte, manufactură și orice obiecte ca odată cu serisoarea ce trimite expeditorului, să-i facă cunoscut că la buletinul de expediție cu care predă pachetul sau pachetele la posta de origine, să alature și factura comercială; sau dacă aceasta nu se poate, să se trimită factura de către destinatar oficiului vamal pe unde va intra pachetul sau pachetele, mai înainte de a fi cerută de oficiul vamal postal, pentru a se evita întârzieri.

Așa vrei să suferi? Nu? Atunci fugește-ți corpul cu „Diana” Franzbrantwein căci acest minunat leac de casă, are efect repede și sigur în contra boalelor de Reumă, Gicht, Ișias. Ia sama la numele „Diana”, căci sunt imitațiuni în circulațiune. (522) 6-10

Din casa nici unul Român
 irturar, bun patriot, să nu lip-
 ască senzaționala carte, tradusă
 a franțuzetse de

Stadental ION I. MOTA:
 PROTOCOALELE INTELEPTILOR
 SIONOLUI,

care descopăr lumii urlașul și fără
 păreche de vicelanul pian, după
 care cel mai înalt sfat al invă-
 tăților evrei de pe glob, conduc
 lucrarea de robire și ținare în
 robire economică, a tuturor po-
 poarelor din lume, îndeosebi a
 celor creștine! Cei lănu-o, multe
 lucruri pe cari azi nu le înțele-
 geal, le înțelegi îngrozitor! A se
 cere la „Libertatea”, în
 Orăștie (Jud. Hunedoara), tri-
 mițând înainte prețul ei,
 35 Lei, pentru care se expediază
 franco-recomandat. Cu ramburs
 nu se trimite.

Prețul

Calendarului Național pe 1926:

1 Calendar, singur, trimis
 franco-recomandat: 20 Lei.
 Dela 2 în sus până la 9, pre-
 țul e: de fiecare Calendar 15 Lei
 și peste toate numai odată 6 Lei
 taxa de recomandare.
 Dela 5-10, fiecare 15 Lei și
 se trimite franco-recomandat.
 Dela 10 în sus: de fiecare
 calendar 12 Lei, trimise franco-
 recomandat. — Cel ce cere mai
 multe de 30 de calendare, pune
 de fiecare 30 câte 6 Lei pentru
 recomandare.
 Așadar prețul rămâne cel
 vechiu, — numai plata pen-
 tru „recomandat” (ca să nu
 se piardă pe postă), îngreu-
 nează!

**Noua lege comunală
 și județeană.**

(Legea pentru Unificarea Ad-
 ministrativă) tradusă pe limba
 poporului așa fel, că o poate în-
 țelegi și cel din armă țaran, și
 își poate cunoaște astfel drep-
 turile de cetățean la comună și
 la județ, și dreptul slugbașilor față
 de ei.

Prețul: 35 Lei, trimisă franco
 recomandat. Banii înainte. Cu
 „ramburs” nu se trimite. Când
 se cumpără mai multe (cel puțin
 3), prețul numai 30 Lei franco-
 recomandat. — A se cere la:
 Administrația „Libertatea”

Căutăm:

O societate de întreprizători

pentru edificarea aproximativ
 a 250 locuințe pe terenul primit
 dela stat pentru cheteriștii (slug-
 bași de tot felul dela Căile Fe-
 rate Române) din colonia Simeria,
 Piațibile în rate lunare.
 Ofertele la:

Țața Dumătru.

1-2 (641) Atelierul C. I. R. Simeria

De vânzare:

**O fabrică pentru
 țigla de țiment**
 în Orăștie.

Uellele și mașinările pentru fa-
 bricarea țiglei, sunt în cea mai
 bună stare. Apoi forme pentru
 țoburi din ciment, pentru lăntăni.
 foarte practice și bune.

Tot aci se vinde: o trăsură
 pentru 2 cai; o cărăuță de po-
 vară, tot pentru 2 cai și un cân-
 țar, ce cântărește până la 700
 kgr. toate în stare bună.

Informații în:

Orăștie, Str. Romoșului Nr. 3.
 (642) 1-2

„CORVINEANA”
 INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN HUNEDOARA

CONVOACARE

În baza §-ului 19 din statute, domnii acționarii ai Institutului de credit și de economii
 „CORVINEANA” societate pe acții în Hunedoara, sunt convocați la a

XXX-a adunare generală ordinară

care se va ține în localul Institutului din Hunedoara, la 28 Februarie 1926, la orele 2 p. m.,
 cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Alegerea președintelui, conform §-ului 23 din statute.
2. Raportul Direcțiunii și al Comitetului de supraveghere, aprobarea Bilanțului pe
 1925, întrebuinterea profitului curat și darea absoluturului.
3. Alegerea alor 3 membri în Direcțiune, cu mandat pe 3 ani.
4. Eventuale propuneri, ivite în cadrul §-ului 28 din statute.

Acționarii, cari doresc a lua parte la adunarea generală, sunt rugați a-și depune, în
 înțelesul §-ului 20 din statute, la casa Institutului acțiile și eventual documentele de plenipotență,
 cel mult până la 27 Februarie 1926, la orele 12 a. m. Dacă la adunarea generală n'ar participa
 acționarii în numărul recerut de statute, se va ține adunarea generală în 7 Martie 1926, la orele
 2 p. m., în localul Institutului, când, fără privire la numărul acționariilor prezenți și al acțiunilor
 reprezentate, se vor aduce hotăriri valide.

Hunedoara, la 28 Ianuarie 1926.

DIRECȚIUNEA

ACTIVA		Contul-Bilanț	PASIVA	
Casa	1,221 445.41	Capital	2,000.000.—	
Escompt	8,373 010.—	Fond gen. de rezervă	397.925 57	
Efecte	80.000.—	Fond special de rezer.	99 700.—	
Conturi curente și diverse conturi debitoare	924.611.13	Fond de pensuni	132 646.28	
Realități	890 000.—	Fondul „Petru Șinca”	1.360.—	
Mobilier	95 000.—	Fond de rezervă pen- tru creanțe dubioase	150.000.—	2,781 629 85
		Depuneri spre fructif.	5.480.136 96	
		Depozit de cassa	475.364 89	5,955.501 85
		Interese transif. anticipate pe 1926	487.292 76	
		Reescompt la B. N. R.	540.000.—	
		Dividendă neridicată	15 475 50	
		Diverse conturi creditoare	1.015 674 42	
		Profit curat	788 490 16	
				11,584.064 54

ESITE Contul Profit și Perderi. INTRATE

Interese: după depuneri	372.027 56	Dobânzi	2,179.118 30
fondului de rezervă	15.304.75		
de cont-curent	123 562.20		
de reescompt	15 170.05		
fondului de pensuni	7.508 28		
fondului „Petru Șinca”	40.—		
Spese: registr., impr., lemne etc.	83.721 75		
salare	124 250.—		
relat de cuarțir	12 000.—		
adaus de scumpete	163 500.—		
porto	8 176 52		391.648 25
Contribuție: direcți	337 661 98		
după interese de depun.	30.750 18		
pe cifra afacerilor	62 953 89		431.366 05
Amortizări: din mobilier	5 001.—		
din efecte	17 000.—		
din realități	12 000.—		34.001.—
Profit curat	788 490 16		
			2,179.118 30

Hunedoara, la 31 Decembrie 1925.

Pentru contabilitate:
 ss. CRĂCIUN,
 expert contabil.

ss. BEȘAN,
 director exec. — expert cont.
 DIRECȚIUNEA:
 ss. Dr. Popovicia, președ. ss. Simion Chirca. ss. G. Serafin. ss. Adam Lula. ss. G. Turcean.
 ss. Nicolae Albu. ss. G. Popovicia. ss. Dr. Mărcuș. ss. Ing. St. Mateescu. ss. M. Constantin.

Subsemnatul comitet am examinat conturile de mai sus și le-am aflat în deplină ordine și exacte.
 Hunedoara, la 28 Ianuarie 1926.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

ss. Dr. Leșnican, președ. ss. Dr. V. Oana. ss. Ed. Toth. ss. G. H. Dumitrescu. ss. A. Petreu

Absolvent a 6 (șase) clase reale
 liceale, dorește a intra la
 vre-un notariat ca practicant.
 Doritorii a cere informații la
 redacție. (639) 1-2

Mașină de imblatit, cu motor
 de benzol, de scutură-
 toare, n'are motor, — sunt de vân-
 zare la: IULIU DEAC, mecanic
 Săcărâmbu (j. Hunedoara). (644) 1-

O mașină de cusut (0) 1-1
 se vinde în Str. Petru Maior
 (Căstănelul vechi Nr. 1. Orăștie.

Farmacia Vlad

din Orăștie, Piața Prințul Carol (lângă Liceul A.
 Vlaicu), condusă azi de proprietarul însuși, familia
 Vlad, — atrage luarea aminte a onoratului public din
 loc și jur asupra faptului, că s'a arangeat de nou,
 complet, fiind bogat înzestrat în afară de articli de
 farmacie (apotecă), și cu tot felul de pansamente
 (de legat), cu parfumerie, articli de gumă, săpu-
 nuri fine, etc. (215) 24-31

Tipografia „Libertatea” în Orăștie.

D-ta suf-ri

de Reumă, Gicht, dureri, im-
 punsători? Freacă ț părțile
 dureroase cu SPIRUL DIANA
 și durerile vor înceta îndată.
 Fii atent la numele, „DIANA”
 pentru că sunt falsificări în
 circulație. (554) 9-12 III

Vin bun

rod al vâștitelor
 podgorii ale A.
 radului, se află de vânzare cu
 gros (în mar.) la sub-crisal. Vând
 tela 50 litri la sus. — Au vin
 vechiu, foarte bun și vin nou.
 Se trimite și la depărtări, cu
 butoiul, pe tren.
 Prețurile cele mai moderate!
 640) 1-5 Petru Bonea
 Proprietar de vii în Șiria
 (j. Arad) Nr. casei 332.

Mașină de treerat în stare

bună,
 Hoffher S. hrentz, 900 mm, mo-
 tor de benzol 12 H P. și o be-
 toză singură de 700 mm. e de
 vânzare la:
 Ioan Zaharie
 în Căstănuș, Orăștie
 (629) 3-3 (j. Hunedoara).

Vin bun! Vin bun!

Postește frate Petre și Toa-
 dere, dacă ai lipsă de vin bun,
 și cumpără, de probă, din minu-
 natele vinuri ale lui Stephan
 din Orăștie, Calea Mhei Vitea-
 zul (Drumul Jării), cari se vând
 cu 18, 22, 26 și 30 Lei litrul.
 (631) 3-3

RESTAURANTUL

de lângă gara Simeria
 și Crășma din drum, în fața
 Morii Elisabeta, din Simeria, —
 precum și Casele cu grădină
 și sură din strada „Ferarilor”,
 din Orăștie,
 sunt de vânzare cu com-
 dișuni de plată favorabile.
 Informațiuni la
 (637) 2-3 Friedrich Schuleri S. A.,
 Fabrică de spirt în Orăștie.

Cumpărăm o garnitură
 completă de treerat

mărime 900 - 1000 mm, marce
 Máv., sau Hoffher & Schrentz,
 mânășă cu motor de benzol,
 — poate fi puțin folosită, dar în
 stare garantabilă bună.
 Ofertenții sunt rugați a-și tr-
 mite ofertele de urgență la:
 (635) 2-3 Adam Roșu
 Geogiu, j. Hunedoara.

În farmacia „DAGIA” alud
 Virgil Alibescu din Deva se
 vinde

„DISTOLUL”
 leacul cu efect sigur, contra
 Calbrezei la oi, capre și vite.
 (626) 3-3

Să cauță:
2 învățăcei
 dela 14 ani în sus pentru:

Petru Moga
 frânțelar și brutar.
 Blaj.

Cremă pentru parchete

MARCA
 „VULTUR”

 dă iustru
 stabil ca
 de ceară!

(473) III 3-12